

Realproduktion: Vi ses i morgen

En stjerne er virkelig en stjerne i Kristian Knudsens skønne konkrete scenografi til 'Vi ses i morgen'. Det er skuespilleren Anna Panduro også – med Tobias Trier som beundrer. Foto: Søren Dø

Stjerner er da hvide med takker på

17-06-2013

Og Anna Panduro er en virkelig Stella-stjernepige, når hun står og holder balancen inde midt mellem takkerne i Realproduktions livsbekræftende forestilling.

Pigens smil er ikke sådan til at afvise. Faktisk kan man slet ikke få øjnene væk fra hendes strålende øjne. Hun siger godt nok nogle mærkelige volapykord, men uanset om hendes sprog er russisk eller grønlandsk, så får man bare lyst til at høre efter. Og heldigvis skifter hun hurtigt til dansk ...

Det er ikke mindst denne smittende glæde hos skuespilleren Anna Panduro, der gør Realproduktions nye forestilling til så ubetinget en fornøjelse. Handlingen i 'Vi ses i morgen' er egentlig ret overskuelig, men den er perfekt transformeret til teater ikke mindst for de store børnehaverbørn og børnehaveklasseungerne, der netop er ved at blive nysgerrige på venskaber og på verdensrummet. Hør bare:

En pige bor alene på en digitaliseret stjerne, men hver dag får hun besøg af en dreng nede fra Jorden. Han har vist fundet hendes smil på en skærm et sted, og nu kan han ikke lade være med at blive ved med at rejse frem og tilbage gennem rummet til hende hver eneste dag.

Lige midt i stjernehoben

Pigen står oppe på sin stjerne, der vitterlig er en stor, hvid plade med takker i Kristian Knudsens herligt lokkende scenografi. Bag pigen lyser himmelrummet på nogle meget smukke videoprojektioner, for Søren Dø har fået nogle billeder og lyscirkler til at flimre på stjernetakkerne, så udsigten til stjernehoben virker lige så indlysende som de digitale effekter i stjerneteknologien.

FAKTA

Realproduktion: Vi ses i morgen -

Idé og instruktion: Dorthe Eggertsen.

Scenografi: Kristian Knudsen. Musik:

Rasmus Kajhøj. Video: Søren Dø.

Aldersgruppe: 3-8 år. Varighed: 40 min. Set

i april ved Festival 2013 på Mors 2013.

Turneforestilling. www.realproduktion.dk

»I går var det rød dag, og da fik jeg et jordbær af Tobias,« fortæller pigen hemmelighedsfuldt og stolt, så alle slikker sig om munden.

Også denne dag dukker Tobias op – i Tobias Triers velvillige skikkelse med guitar og rapstemme. For han har lige fundet vej gennem stjernehoben op til hende. Og han vil vældig gerne fortælle hende alt muligt om Jorden, sådan bare for at imponere hende.

»Der er faktisk altid nogen, der går med hovedet nedad på Jorden,« siger han og venter på hendes beundring. Og den får han så.

Fri for at dø

Til gengæld får hun ham til at spille på sin guitar – nogle lovlig jordnære sange af Rasmus Kajhøj, hvis melodier godt kunne have fløjet en anelse mere med op fantasisfæren. Men skuespillerne synger ivrigt med, og de får hurtigt tilskuerne til at hjælpe dem med at digte sangene, så de rimer.

Det kommer der så en del sjov ud af. I det hele taget lykkes det for Dorthe Eggertsens iscenesættelse at skabe en skæg blanding af dagligdagsrealisme og digital stilisering og eksistensundervisning i denne muntre stjerneforestilling. For den jordiske dreng er belærer stjernepigen om alt det mærkelige mellem himmel og jord. Det er også ham, der fortæller hende om døden. Men så kan hun jo heldigvis bare afvise tanken. »Dø? Det skal jeg ikke,« siger hun fuld af overbevisning.

Og tilskuerne sukker lettet; det er altså ganske fortryllende at være i selskab med en, man altid kan regne med. I hvert fald hvis man en dag ville finde på at flyve op og lande lige akkurat på hendes stjerne.

Masser af zoom

Realproduktions forestilling glitrer overbevisende af nærvær. Den formår at sætte sig ind i børnenes tempo og deres glæde over de helt enkle ting i livet. Den rummer en undren, som ellers kun trives i børnerimenes verden.

Og den zoomer ind på selv de mindste detaljer, så livet netop sanses så overraskende og spændende. For Anna Panduros uimodståelige stjernepige undrer sig hele tiden over verden. Over smagen af en citron, for eksempel. For sådan en har Tobias taget med til hende, fordi det er 'en gul dag'.

Hvis der fandtes 'stjerneflag', ligesom der er badeflag, så skulle Stellas stjerne klart have et grønt flag.

Af: Anne Middelboe Christensen